

روى موج کوتاه

ترامپ:

در «مراحل نهایی» مذاکرات با ایران هستيم
دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور امریکا، در تازه‌ترین اظهارات خود مدعی شد: «مراحل نهایی» مذاکرات باایران هستيم. به گزارش فرارو، ترامپ در گفت‌وگو با خبرنگاران، با اشاره به روابط خود با نتانیاهو مدعی شد: «هنر و نتانیاهو در مورد ایران توافق داریم.»
«چندی بعد اذعان داشت: «در «مراحل نهایی» مذاکرات با ایران هستيم. یا با ایران به توافق می‌رسيم یا اقدامات شدیدی انجام خواهیم داد و امیدواريم که این اتفاق نیفتد. ما قوی‌ترین ارتش جهان را داریم و هیچ کس نمی‌تواند با قدرت ما برابری کند.»
اظهارات ترامپ در حالی مطرح می‌شود که طی روزهای اخیر، در پیام‌ها و مصاحبه‌هایش بر احتمال از سرگیری جنگ تأکید کرده‌است.

■ ■ ■

بازگشت وزیر کشور پاکستان به ایران

محسن نقوی، وزیر کشور پاکستان در سفری مجدد امروز وارد تهران شد و در اولین اقدام با اسکندر مومنی دیدار و گفتگو کرد. آنها در این دیدار بر سر مسائل مختلف منطقه‌ای، امنیتی و نظامی گفتگو کردند. گفتنی است این دومین سفر وزیر کشور پاکستان در راستای مباحثه‌گیری مذاکرات صلح ایران و امریکا در ده روز اخیر است. وی در سفر قبلی علاوه بر دیدار با اسکندر مومنی با رییس‌جمهور، وزیر امور خارجه ایران و کالیف دیدار کرد.

■ ■ ■

بقای:

مذاکرات از طریق مباحثی های پاکستانی ادامه دارد

سخنگوی وزارت خارجه گفت:مذاکرات از طریق مباحثی های پاکستانی ادامه دارد. اساساً آنچه ما می خواهیم مطالبه نیست، بلکه حقوق ما است. اسماعیل بقای، در گفتگو با گزارشگر و ژوئو ستون نویسن روزنامه فولیاد سائوپاولو برزیل تأکید کرد: مردم ما، ملت ما، مردم منطقه و همه جهان امروز بیش از هر زمان دیگری می‌دانند که دروغ بزرگی که در باره برنامه هسته‌ای ایران ساخته بودند، صرفاً پنهانی برای تحت فشار قرار دادن ایران و سپس مشروعیت‌بخشی به جنگ تجاوزکارانه علیه ایران بود. در غیر این صورت، همان‌طور که گفتیم برنامه هسته‌ای ایران کاملاً ملأ میخ است و تحت‌قوی‌ترین نظارت‌های آژانس بود.

■ ■ ■

امارات از عراق خواست فورا جلوی حملات از خاک خود را بگیرد

امارات متحده عربی روز چهارشنبه ۲۰ مه از عراق خواست فورا ماع هر گونه اقدام خصمانه از خاک خود شود. وزارت خارجه امارات در بیانیه‌ای اعلام کرد ابوظبلی بر این باور است که پهنایی که یکشنبه به یک روز آژور برقی در نزدیکی نیروگاه هسته‌ای براکه در اطراف ابوظبلی اصابت کرد، از خاک عراق یسه پرواز در آمده بود. وزارت خارجه امارات تأکید کرد عراق باید بدون شرط و در کوتاه‌ترین زمان ممکن از هر گونه اقدام خصمانه‌ای که از خاک این کشور منشأ می‌گیرد جلوگیری کند. در این بیانیه آمده‌است تهدیدهای موجود باید «فوری، سریع، قوی و شفافانه» مهار شوند.

■ ■ ■

رئیس سازمان پدافند غیر عامل تغییر کرد
عبدالله حمن کشوری باحکم علی عبداللهی، جانشین رئیس ستاد کل نیروهای مسلح به‌عنوان جانشین رئیس سازمان پدافند غیرعامل کشور منصوب شد. به گزارش پایگاه خبری یادداری ملی، مراسم تکریم و معارفه جانشین رئیس سازمان پدافند غیرعامل کشور با حضور غلامرضا جلالی، معاونین و مدیران سازمان پدافند غیرعامل کشور بر گزار شد.
عبدالله حمن کشوری پیش‌از این مسئولیت‌معاونت‌امور انرژی سازمان پدافند غیرعامل کشور را برعهده‌داشت.

■ ■ ■

نیروی در تنگه سیاه:

۲۶ کشتی از تنگه هرمز

در شبانه‌روز گذشته عبور کردند

نیروی دریایی سیاه‌آرام کرد، طی شش‌شنبه روز گذشته ۲۶ فروند کشتی اعم از نفتکش، کانتینر بر و سایر کشتی‌های تجاری باهماهنگی و تأمین امنیت نیروی دریایی سپاه تنگه هرمز عبور کرد.
ند به گزارش روابط عمومی نیروی دریایی سپاه، ترده از تنگه هرمز با کسب مجوز و با هماهنگی نیروی دریایی سپاه در حال انجام‌است.

نیبال فرخی

تنها چند ساعت فاصله میان دو پیام کافی بود تا دوباره سایه جنگ بر خاور میانه سنگین‌تر شود؛ از یک سو مارک روته، دبیر کل ناتو، ایران را به «گروگان گرفتن اقتصاد جهانی» از طریق تنگه هرمز متهم کرد و از شکل‌گیری ائتلافی بین‌المللی برای تضمین آزادی در یانوردی خبر داد؛ و از سوی دیگر، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی هشدار داد که در صورت تکرار هر گونه تجاوز، جنگ «به‌فراز از منطقه» کشیده خواهد شد.

هم‌زمان، اظهارات ضدونقیض ترامپ در باره تعویق حمله به ایران، گزارش‌ها در باره هشدان پنتاگون، و نگرانی آشکار کشورهای عرب خلیج فارس، تصویری کم‌سابقه از منطقه‌ای ارائه می‌دهد که نه در صلح است و نه وارد جنگی تمام‌عیار شده؛ بلکه به سرعت به سمت یک بحران مزمن، فرسایشی و بسیار خطرناک حرکت می‌کند.

ناتو و تغییر روایت جنگ از برنده هسته‌ای تا «اقتصاد جهانی»

اظهارات تازه دبیر کل ناتو را امانی توان صرفاً یک موضع‌گیری رسانه‌ای معمول دانست. مارک روته عملاً تلاش کرد معادله جنگ را از یک درگیری منطقه‌ای با اختلاف هسته‌ای، به مسئله‌ای جهانی و اقتصادی تبدیل کند.

وقتی او می‌گوید: «ایران اقتصاد جهانی را گروگان گرفته» در واقع در حال ساختن همان روایتی است که می‌تواند زمینه مشروعیت‌بخشی به حضور گسترده‌تر نظامی غرب در خلیج فارس را فراهم کند.

اهمیت این‌س موضع‌گیری در آنجاست که روته هم‌زمان از «ائتلاف برای آزادی دریانوردی» و «حمایت اروپا از عملیات آمریکا» سخن گفته است. این شاید صریح‌ترین اعتراف مقام‌های غربی در باره نقش مستقیم کشورهای اروپایی در حمایت لجستیکی و عملیاتی از حملات آمریکا علیه ایران باشد؛ مسئله‌ای که نشان می‌دهد بحران فعلی دیگر صرفاً در چارچوب تقابل تهران و واشنگتن باقی نمانده و به سطحی گسترده‌تر کشیده شده‌است.

این تغییر روایت، یک هدف روشن دارد: تبدیل تنگه هرمز به مسئله امنیت بین‌المللی. غرب به‌خوبی می‌داند که اگر بحران صرفاً قالب برنده‌هسته‌ای باقی بماند، اجماع جهانی علیه ایران دشوارتر خواهد بود. اما وقتی موضوع به «امنیت انرژی جهان»، «آزادی تجارت» و «ثبات اقتصادی بین‌الملل» گره بخورد، دامنه هم‌راهی کشورهای دیگر با آمریکا نیز بیشتر می‌شود. در همین چارچوب است که طی هفته‌های اخیر، انگلیس و فرانسه نیز بار بار در باره تشکیل سازوکارهای مشترک دریایی و حتی نشست‌های نظامی برای امنیت هرمز صحبت کرده‌اند. اکنون ناتو عملاً همان مسیر را رسمی‌تر و آشکارتر تکرار می‌کند.

اظهارات دبیر کل ناتو مبنی بر اینکه «ایران اقتصاد جهانی را گروگان گرفته»، رانمی‌توان صرفاً یک موضع‌گیری رسانه‌ای معمول دانست. مارک روته عملاً تلاش کرد معادله جنگ را از یک درگیری منطقه‌ای با اختلاف هسته‌ای، به مسئله‌ای جهانی و اقتصادی تبدیل کند

دو در واقع در حال ساختن روایتی است که می‌تواند زمینه مشروعیت‌بخشی به حضور گسترده‌تر نظامی غرب در خلیج فارس را فراهم کند

نگارشن

خاورمیانه در آستانه بازتعریف یک جنگ فرسایشی؛ از هشدار ناتو تا تهدید تازه سپاه

خطر نبرد فرامنطقه‌ای بر سر یک گلوگاه

پیام سیاه: جنگ به منطقه محدود نخواهد ماند
در مقابل، بیانیه‌سیاه نیز دقیقاً در همان سطح قابل تحلیل است. تهدید به کشیده شدن جنگ «به‌فراتر از منطقه»، یک پاسخ مستقیم به تلاش غرب برای بین‌المللی کردن بحران هرمز است.

عبارت «فرا تر از منطقه» عمداً مبهم انتخاب شده؛ ابهامی که خود بخشی از قدرت بازدارندگی تهران است. این جمله می‌تواند از تهدید پایگاه‌های آمریکا و متحدانش تا اختلال در مسیرهای انرژی، حمل‌ونقل و حتی فقدان شدن میدان‌های غیرمستقیم رادر برگیرد. در واقع، تهران تلاش می‌کند این پیام را منتقل کند که هر گونه حمله جدید علیه ایران، دیگر یک درگیری محدود و قابل کنترل باقی نخواهد ماند. این همان نقطه‌ای است که باعث نگرانی شدید کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس شده است؛ کشورهایی که اکنون بیش از هر زمان دیگری خود را در معرض مستقیم تبعات جنگی می‌بینند.

در واقع، مهم‌ترین تحول جنگ اخیر شاید همین باشد که ایران تلاش کرده مفهوم سنتی «بستن تنگه هرمز» را به «مدیریت انتخابی هرمز» تبدیل کند؛ یعنی این پیام که عبور از این ابره دیگر بدون در نظر گرفتن منافع و محاسبات تهران ممکن نیست؛ این مسئله برای غرب، به‌ویژه آمریکا، نگران کننده‌تر از تهدید کلاسیک بستن کامل تنگه است؛ زیرا حذف کامل نفوذ ایران بر هرمز، بسیار دشوارتر از برآوردهای اولیه به‌نظر می‌رسد. شش‌پد به همین دلیل نیز اروپا، چین و کشورهای آسیایی با دقت تحولات را دنبال می‌کنند. چین از یک سو خواهان باز ماندن هرمز است و از سوی دیگر، نمی‌خواهد رابطه راهبردی خود با تهران را از دست بدهد. همین روند باعث شده یکن تلاش کند میان حفظ ثبات انرژی و جلوگیری از تشدید تقابل، تعادل برقرار کند.

چرا اشتاب تنش ناگهان بیشتر شد؟
اما یکی از مهم‌ترین پرسش‌های این روزها آن است که چرا با وجود ادامه تماس‌های دیپلماتیک و رفت‌وآمد مباحثی‌ها، ناگهان سرعت تحولات امنیتی و نظامی افزایش پیدا کرده است؟ پاسخ را باید در چند متغیر مهم‌زمان جست‌وجو کرده متغیرهایی که کنار هم، منطقه را وارد مرحله‌ای بسیار حساس کرده‌اند.

نخست، به نسبت تدریجی مذاکرات است. هرچند تماس‌هایمان تهران و واشنگتن قطع نشده و همچنان عاقل، قطر و برخی بازیگران دیگر نقش مباحثی را ایفا می‌کنند، اما به‌نظر می‌رسد دو طرف در موضوعات کلیدی همچنان فاصله زیادی دارند. اختلاف بر سر سطح غنی‌سازی، سسازو کار نظارت‌ها، زمان بندی

نیویورک تایمز به نقل از منابع آگاه:

هدف اولیه جنگ، انتصاب احمدی‌نژاد به جای رهبر ایران بود

روزنامه نیویورک تایمز اظهار داشت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، از روزهای اولیه جنگ بر لزوم رهبری ایران توسط «یک فرد داخلی» تأکید کرده بود، اما نکته تعجب‌آور این است که این شخص به گفته مقامات آگاه آمریکایی، محمود احمدی‌نژاد است که بین سال‌های ۹۲ تا ۸۴ ریاست جمهوری ایران را برعهده‌داشت. نیویورک تایمز نوشت: احمدی‌نژاد در اولین روز جنگ در حمله هوایی اسرائیل که محل اقامتش در تهران را هدف قرار داد، مجروح شد. به‌ادعای مقامات آمریکایی، این حمله با هدف «آزادسازی» او از حصر خانگی که توسط مقامات ایرانی بر او تحمیل شده بود، انجام‌شد.

نشئه‌شگست خورد

این روزنامه توضیح داد: این حمله خانه احمدی‌نژاد را به‌طور کامل ویران نکرد، اما یک پست امنیتی در نزدیکی محل اقامت او را که نیروهای امنیتی برای نظارت مستقر بودند، هدف قرار داد. چندین نفر از

سرپرست پیشین دادسرای فرهنگ و رسانه:

ساترا دنبال محدودیت آزادی و توسعه قدرت است

سرپرست پیشین دادسرای فرهنگ و رسانه با انتقاد از عملکرد دسارمان تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر (ساترا)، اقدامات این نهاد را تلاش برای توسعه قدرت دانست.

به گزارش سایت دیدبان ایران، سرپرست پیشین دادسرای

فرهنگ و رسانه در پاسخ به انتقادات ساترا: مونتسکیو می‌گفت «هر کس قدرت دارد، میل به توسعه آن نیز در او وجود دارد». شاید هیچ گزاره‌ای به اندازه این هشدار کلاسیک، وضعیت امروز منازعه بر سر ساترا و نمایش خانگی را توضیح ندهد.

صداوسیما هم‌زمان هم با دیگر اقتصادی

بازار رسانه است و هم نقش تنظیم‌گر ایفا می‌کند؛ این وضعیت از منظر حقوق تنظیم‌گری، مصداق تعارض منافع ساختاری تلقی می‌شود. قوانین بودجه، مصوبات شوراها و آرای دیوان عدالت‌اداری نیز صلاحیت انحصاری و قطعی ساترا را اثبات نمی‌کنند؛ چون هنوز قانون جامع، صریح و شفاف‌کی که نمایش خانگی را مصداق «صوت و تصویر فراگیر» بداند، وجود ندارد.

فروری ریزد.

باید نگران شد؛ زیرا آزادی‌ها معمولاً یک‌ساره از میان نمی‌روند؛ ابتدا فقط یک‌واژه کمی موسع‌تر تفسیر می‌شود، بعد یک مفهوم، اندکی کنش‌دار می‌شود و سرانجام، نهادی که روزی قرار بود صرفاً ناظر بر «رسانه فراگیر» باشد، آرام‌آرام خود را امر همه‌چیز می‌بیند.

اهمیت پیدا کرده‌ان و آن تنگه هرمز است. امروز دیگر مساله تنها تهدید سنتی «بستن تنگه» نیست، تحول اصلی این است که ایران تلاش کرده مفهوم تازه‌ای از کنترل هرمز ارائه دهد؛ نوعی «مدیریت انتخابی» که در آن عبور و امنیت مسیرهای دریایی، بیش از گذشته به معادلات سیاسی و امنیتی تهران گره می‌خورد.

در هفته‌های اخیر، گزارش‌هایی درباره عبور کشتی‌های چینی و برخی مسیرهای هماهنگ‌شده منتشر شد؛ که این پیام را به غرب منتقل می‌کند که هرمز برای همه بسته نیست، بلکه عبور از آن بدون در نظر گرفتن ملاحظات ایران دشوارتر شده است. همین نیز نگرانی غرب را تشدید کرده، چرا که اگر ایران بتواند حتی بدون بستن کامل تنگه، سطحی از کنترل و تأثیرگذاری بر امنیت انرژی جهان ایجاد کند، معادلات سنتی بازدارندگی در خلیج فارس تغییر خواهد کرد. به همین دلیل، اظهارات دبیر کل ناتو را باید در همین چارچوب دید. وقتی او از «گروگان گرفتن اقتصاد جهانی» سخن می‌گوید، در واقع می‌خواهد همین مدل تازه از قدرت‌نمایی ایران را به‌عنوان تهدیدی جهانی معرفی کند.

آیا منطقه به سمت جنگ می‌رود؟

اما با وجود همه این تنش‌ها، هنوز بسیاری از تحلیلگران معتقدند هیچ‌یک از بازیگران اصلی خواهان جنگی فراگیر نیستند. آمریکایی‌ها خواهد وارد یک جنگ فرسایشی تازه در خاور میانه شود؛ اسرائیل نگران پاسخ‌های منطقه‌ای و فرسایشی شدن درگیری است؛ کشورهای عربی از بی‌ثباتی اقتصادی می‌ترسند و آمریکا نیز به‌خوبی می‌داند یک جنگ طولانی می‌تواند فشارهای داخلی را افزایش دهد. اما مشکل اصلی دقیقاً همین جاست که بسیاری از جنگ‌های بزرگ تاریخ، نشانه‌ش به‌خاطر تصمیم قطعی برای آغاز جنگ، بلکه به اثرزنجیرسازهای آن سوءمحاسبه‌ها، حملات محدود و تشدید تدریجی بحران آغاز شده‌اند.

اکنون خاورمیانه در شرایطی قرار گرفته که سطح تنش، حجم نیروهای نظامی، تهدیدهای متقابل و حساسیت افکار عمومی همگی به‌شدت بالا رفته‌اند. در چنین فضایی، حتی یک حادثه در یایی، حمله محدود یا اشتباه اطلاعاتی می‌تواند معادلات را به‌سرعت تغییر دهد.

جهانی که وار د عصر بحران دائمی می‌شود
حالا شاید مهم‌ترین ویژگی بحران کنونی این باشد که آثار آن دیگر محدود به خاور میانه نیست. بحران هرمز امروز به مساله‌ای جهانی تبدیل شده؛ از قیمت سوخت و حمل‌ونقل گرفته تا زنجیره تأمین، بازار بیمه، تورم و امنیت انرژی.

به همین دلیل است که اروپا، چین، هندو بسیاری از اقتصادهای آسیایی بانگرانی تحولات راندنیال می‌کنند. چنین به‌ویژه تلاش می‌کند میان حفظ رابطه با ایران و امنیت سوخت و انرژی جهانی تعادل برقرار کند؛ تعادلی که برای بکن حیاتی است. در همین حال، برخی تحلیلگران معتقدند بحران اخیر می‌تواند روند تغییر نظم انرژی جهان را نیز سرعت بخشد؛ از گسترش انرژی‌های جایگزین تا کاهش وابستگی به گلوگاه‌های ژئوپلیتیکی مانند هرمز.

امادر کوتاه‌مدت، واقعیت روشن‌تر از هر زمان دیگری است که منطقه وارد دوراهی‌ای «تنش‌بس‌های شکننده و بازدارندگی‌های ناپایدار» شده؛ دوره‌ای که در آن جنگ و صلح دیگر دو وضعیت جداگانه نیستند، بلکه هزهمان‌و در کنار هم جریان دارند. به‌نظر می‌رسد که امروز مهم‌ترین واقعیت خاور میانه همین باشد؛ اینکه جنگ هنوز پایان نیافته، بلکه فقط از شکل کلاسیک خود خارج شده و به ندری پیچیده‌تر بر سر اقتصاد جهانی، امنیت انرژی، بازدارندگی و آینده منطقه نظامی تبدیل شده‌است.

داخلی و تحریک‌های کردی برای فعالیت علیه نظام در نهایت منجر به فروپاشی حکومت و ظهور یک «حکومت جایگزین» می‌شد.
باین حال، اکثر این مراحل محقق نشده. نظام ایران با وجود خسارات قابل توجه توانست دوام بیاورد، در حالی که اسرائیل و ایالات متحده آمریکا از انتظار فروپاشی سریع حکومت ایران ناامید شدند.

عراقچی:

روزی چند بار با فرماندهان نیروهای مسلح در تماس هستیم

نیست شخصاً حضور داشته‌باشم، به‌همان سرعتی که روزگفته، دوسال گذشت و دوسال آینده هم به همین صورت خواهد گذشت. وی افزود: در این ۷۰ روز، چوب‌هایی را دیدیم که شاید تصورش را هم نمی‌کردیم، چه کسی دو سال پیش فکر می‌کرد که چنین روزی برای او خواهد بود، چه کسی دو سال پیش فکر می‌کرد که کسی باورش می‌شد که شرایطی را تجربه کنیم که هر روز خبر از شهادت یک بزرگی بیاید، اما همه برنامه‌یابستند؟

عراقچی بیان کرد: آقای خزایی، همان‌طور که در فیلم بود، همان‌طور که در عبارات بعضی از دوستان بود، آقا کمال بود، همان آقا کمال دوستان آقا کمالی که کم می‌خندید، اما دانش پاک بود، پاک باک، من سه سال از نزدیک با او کار کردم، نزدیک هر روز با هم بودیم، اولاً بسیار خوش‌اخلاق بود و بسیار متواضع، اما خیلی بودی، همه براب که می‌رفتیم در اتاقش، همه دوستانی که با ایشان کار کرده‌اند حتماً آن تجربه را دارند، نه که روزی کاغذ کوچکی، موارد دیگری را نوشته بود، تامی نشستند، فقط در می‌آورد و یکی یکی پیگیری می‌کرد، ولی به موقعش اهل گفت‌وگو نبود و بخند و معاشرت هم بود و بسیار متواضع و در یک کلام همین آقا کمال به‌نظم بران‌شده‌بود.

به گزارش فارس، سیدعباس عراقچی بعدازظهر چهارشنبه ۳۰ اردیبهشت‌ماه در مراسم بزرگداشت شهیدان سید کمال خزایی و حسین امیرعبداللهیان وزرای خارجه شهید جمهوری اسلامی ایران در محل وزارت امور خارجه ضمن گرامیداشت یاد این دو شهید گفت: سلام به همه شهیدان انقلاب اسلامی ایران به

خصوص شهدای جنگ اخیر و در آس‌آن رهبر شهیدمان و همه فرماندهان

مستوفایی که در این جریان به‌شهادت رسیدند و همه مردم‌دانش‌آموزان

مدرس میادب و بقیه‌شهید.

وزیر خارجه بیان کرد: روزی که اینجا مراسم معارفه من به عنوان وزیر

بود، عرض کردم این جایی که الان ایستادام، مجلس تدویع خودم را هم

می‌بینم، به همین سرعت خواهد رسید. تا اگر در آن مجلس باشم، معلوم